

εὐκείουμενούς, δρεθῶς γάρ τὰ σιντίσ μρασικά καὶ ποιητικά εἶνται, καὶ τῇ ποικίλῃ τῇ ποιοτήτων μίξει τὸν τῷ μηχανισμῷ διαφορεῖ δύσασιν. Καὶ τότε καὶ μόνον ἡμαρτηθεῖς, ὅτι αὐτούς διέκπειτε τὴν μᾶλλον τῷ τῷ πεπονιώδην νομίζοντες εἴδη, τὰς φράστας ποιότητας ἢ συστάκας τῷ σοιχείῳ σιντίσ μηχανισμῷ διαφορεῖς διαφαίνονται, ἐπειδὴ τὸ πόρος ἀμφοτέρης εἰρήθω, ὅτι τῷ σοιχειωδῷ εἴδαιν ὀλότελῶς σωζομένων, εἴτε μεταβάλωσιν αἱ ποιότητες, εἴτε μὴ, διτιγνούμενος τὸ μικτὸν ὥκτε τὸ μικτὸν, τῷ γάρ ὁ Φιλόσοφος καὶ Ἐμπεδοκλέας διειχεῖται. ὅτι διλασθὲν αὐτούς τὸν πόρον τὸ μικτὸν, τὸ γάρ πῦρ πάλιν διειπῦρ, καὶ τὸ ὕδωρ ὕδωρ, καὶ πᾶλα ὀστάντως, ἀλλας αὐτοπάτερα φαίνονται λέγειν οἵ τινες σωζομένων τῷ σοιχειωδῷ εἴδαιν ἐλαττωδάει φασι τὰς ποιότητες, ὅσον ἀποπόν διειπον τὸ ἄν τῷ πυρὶ φυγότα τιθένται, ή τὸν αὔρατον ἔνρροπτε. Οὕτοι δὲ φθείρεται λέγοντες τὰ σοιχεῖα σαφῶς αὐτιφάσκουσι τὸν Φιλόσοφον. πορὸς δὲ τὰς τύπων λόγυς εἰπωμένη, ὅτι ὥκτε ἀληθέας εἶναι ὁ λέγοντος μὴ αὐτέδου τὰ τῷ σοιχείῳ εἴδη. Εὖτε δὲ εἴριται, ὡς τῷ διειπον τὸ μικτὸν εἴδος, καὶ ὡς ἐκ μερῶν σωμάταται τῷ σοιχειωδῷ εἴδαιν. ὁ δὲ λέγεται ὅτι ἀδιάματόν διειπον τὸν εἰκόναν ὡρον συστάρχειν τὸν πορὸς. ὃν ἀληθέας μὴ εἰπέρ διειπον εἰκόναν ὡρος, καὶ γάρ τὰ σοιχεῖα ὡρα μὴ ἔχονται λόγον τοιότητα ἀκολάστως ἔχονται, κακολασμένα δὲ διδοὺς παλύτεροι σωμάτεις τῷ συνείναιται.

Α' ποσία.

Α' Πορεῖται δὲ τοῖς πεντέροις εἰκόπως τὸ λεγόμενον ψάσ τὸ Φιλόσοφον διεπέρωτε μερῶν ζώων κεφαλή. Τελῶν δὲ θεῶν τῷ σωματικούν σοιχείων μὴν αὐτοῖς θέμι τῶν ἐκ τῷ καλυμμάτῳ ψάστιν τοις σοιχείοις, οἷον Γῆς, Αἰρος, Τελετος, Πυρός. Εὖτε δὲ βέλτιον ἵστως ἐκ τῷ μηχανισμῷ λέγεται, καὶ τόπων ὥκτε εἰκόναν ἀπασάν, αλλ' ὥστε τέτοιοις εἴριται καὶ πρότερον. Ὅμερος γάρ καὶ Ξηρόν, καὶ Φυγόν, καὶ Θερμόν, ή ὑλη τῷ σωματικῷ σωμάτων διειπον. διθέστησιν τοις φασιν ὅτι ἐπειδή περ ὁ Φιλόσοφος εἴτε τῷ φύλετον ὥραν καὶ τὸν ἄλλοις ἀπόρητε, πρότερον διωμετε τὰ σοιχεῖα ή συεργεία τῷ μικτῷ σώζεται; σαφέστερον τῶν οἰκείων δόξαν ἀπαῦθα εἰπεῖσθαι λέγων, ὅτι ἐκ τῷ μηχανισμῷ μᾶλλον σύγκειται τὸ μικτόν. αλλ' εἴτις διπτινοτεται εἴδη μὴ εἴναι τῷ σοιχείῳ τὸ Θερμόν Φυγόν, Ὅμερον, καὶ Ξηρόν, τάῦτα δὲ τοὺς διαμάρτιους λέγεται, καὶ τὰς λόγυς εἴσεται δι' τοὺς διαφορεῖς μᾶλλον ἐκ τῷ μηχανισμῷ, ή ἐκ τῷ σοιχείῳ τῶν μίξιν γίγνεσθαι φασιν, η δὲ ἀπανάντεται μίγνυ-

Θα τὰ σοιχεῖα, ἀλλὰ τὰς φράτις συνέσσω ἐκ τῆς καλεμήμαν σοιχείων ποιήσας βέλτιον ἵσως ἐκ τῆς διωμάτων λέγειν φροσέθετο, τὰς τῇσι σοιχείων ποιόπτες, οὐ τῆς ὑλῆς αντιδιασέλλονται σκεψάμενος, μίγνωται γάρ αἱ διαφοραὶ, οὐλλοῦται δὲ τῇσι σοιχείων. τοιγαρεν εἴτε ὑλῆς, καὶ ποιόπτος συγκεκρίμαν, βέλτιον δέντι ὅτι οὐ μίξεις ἐκ τῆς ποιόπτων γίγνεται, οὐτοῦ τὰ σοιχεῖα μικτὴ γίνεται δέ τὰς φράτις διωμάτες. αλλ' εἰδίται τὰς ἐν τῷτοις καφόπτες οὐ βαρύττες, οὐ ἔτερας τὰς ποιόπτες. διὸ πορσίδησιν, αἱ δὲ ὄλλαις διαφοραὶ τῷτοις ἀκολυθῶσιν, οἷον βάρος καὶ κινότης, καὶ μακρότης, καὶ πυκνότης, καὶ βραχάτης, καὶ λειότης, ταῦτα ἀλλατταὶ τοιαῦτα πάδη τῆς σωμάτων, οὐτοὶ δὲ μή τοι μικτὸς κοινότερον τὸ θερμόν, καὶ τυχόν, σάζηστον αὐτὸν δύναται, εἰ μείνετε τὰ σοιχεῖα, οὐτοὶ θερμός ταῦτα αἰδανόμενα ἐν τοῖς μικτοῖς, αλλ' οὐ πυρὸς, οὐ γῆς, ὡς βέλτιον εἶπεν ἐκ τυχόν, καὶ ὑγρόν, καὶ ξηρόν, καὶ θερμός σιωίσασε τὸ μικτόν, οὐ τῇσι σοιχείων. αλλ' εἴτε τοὺς μᾶλλου ἀπαπορεῖται, δοκεῖ γάρ εἰ κατὰ τὰς ἐκτεθεῖσας σύνοικα ὑπάρχειν λέγεται τὰ σοιχεῖα ἐν τῷ μικτῷ, οἵτις διλαδή διωμάτες οὐ ποιόπτες λέγεται, ἐπειδὴ γάρ, ἀμφοτερούσιμον ἐλέγετο θέρμη τοῦτο τραχύ, μονέρω λάδι, πότερον διωμάτες οὐ περγέντα ἐν τῷ μικτῷ ὑπάρχει τὰ σοιχεῖα. ὅπῃ τῷ παρόντος τὰς δότοις εἰκόνας δέντι δηλελύθαται, ὡς λαμβάνεται τὸ διωμάτες, ἃτε δὴ τῷ περγέντα ὑπάρχειν αἰτιούμενον, διὸ δὴ δοκεῖ μή σάζεται τὰ σοιχεῖα λέγειν δὲ Φιλοσόφος, φράτῳ τοῦτο τραχύσσεται καὶ φθορᾶς, μονέρω πάντα. εἰπὼν διηράμενος δὲ τοις ἐκάτερον ἀπέρ οἵσαι φράτη μιχθεῖσαι, καὶ καπωτέρω σάζεται γάρ φησιν οὐ διωμάτες αὐτῆς. αλλ' εἴτε μὲν διακόπτοντες τὰς τῷ Φιλοσόφῳ λέξιν καὶ αὐτοφθείραντες εἰς περάντας ἐκ τῆς συντονίας τὸν γρήσιον καὶ ἐκμαθεῖν, δὲ μή γάρ Φιλοσόφος σαφῶς τὸ διωμάτες ἀλλως σύνοικη, οὐδὲ ἔται κομψόντας, αὐτὶ τῷ μὲν περγέντα τὰ σοιχεῖα ὑπάρχειν, κατὰ δῆμον γάρ φησι διωμάτες δὲ τοις ἐκάτερον, ἀπέρ οἵσαι περ μιχθεῖσαι, καὶ εἰς ἀπωλολόπτη, καὶ καπωτέρω. εἴτε φθείρονται, εἴτε θάτερον, εἴτε ἀμφω, σάζεται γάρ οὐ διωμάτες αὐτῆς. ὡς ταῦτα φεύγεται παιζόντων μᾶλλον, οὐ φιλοσοφήσιν δέ τίνει δὲ θάπτω τὸ διωμάτες εἶναι λαμβάνεται δῆμον, εἴτε τῇσι πολλαχῶς δέντι λεγομένοιν. διωμάτες μήδη δὲ τῷ θάπτω λέγεται, οἷς τὰς τοῦ τῇ φράτῃ υλῆς, δὲ δὲ οὐδὲ οὐ περγέντα σὺν τῷ εἶδεται, οἷς δὲ γεωμέτρις ὑπέντει περδεῖ τὸ γεωμέτρεῖν, εἴτε δὲ οὐδὲ κατὰ σέρχεται. τὰ καπωτέρω εἴδη τοῖς ὑπέρφερεσι τελέχεται οἷς τὸ φυτεύον εἰς τῷ αἰδητητικῷ, ἀμφω δὲ τῷ λογικῷ. Τετάρτη δέ διωμάτες λέγεται τὰ κενόλαστρα εἴδη φράτη τοῖς αὐτῷ τελειόπτες, οἷον δὲ τὸ νόσης αἰσφέρων διωμάτες δέντι φράτη σύγεια.

Τελοταῖον καλῶς λέγεται τι δικάμει ἐν ὅπερα ὑπάρχειν, καθό δηλαδὴ ἡ σᾶζεται δλοτελῶς, ἃν γάρ τι μικτὸς ἐκ αὐτοῖς ἔρει τὰ σοιχεῖα Πῦρ, καὶ Αἴρα, καὶ Τύρα, καὶ Γλώ, ἢ δὴ σᾶζεται τὰς ψυροχάς, ἀλλὰ μετέβαλσεν εἰς μιβίσπητα.

Πότερον δέ εἰ ἐκ τῷ τέτταρων σοιχείων σύγκειται τὰ
μικτά, καὶ εἰ αὐταριγνυθαί δικάμεται τὰ
μετειγνήματα.

ΕΓοῖν οἵτινες ἡκαὶ ἐκ πατέρων σοιχείων ἀφύπασι τὰ μικτὰ, διὸ δεῖ
τὴν δόσειαν ταύτην σέξακειβάσαι, οἱ μὲν οὐκ σωιστῶσι τὸ
μικτὸν ἐκ γῆς, ὕδατος καὶ τῆς αἰθερίας θερμότητος, ἀλλὰ σοιχεῖον μὲν
λέγεται σέξ ἐκ ἐνυπάρχοντος γένυνται τι, ὥστε ἐπειδὴ ἐκ πυρὸς καὶ αἴρα-
ρας ἄδει σύγκειται τῷ μικτῷ, ἔδει ταῦτα διαγενεράθαι τὸ τῷ σοι-
χείῳ καταλόγῳ. πῶς δέ καὶ θερμότητας αἰθέρειον αὐαιδῶς ψυρομηνήσκε-
σι πανταχός τὸ Φιλόσοφος σὺν δεικνύστος θερμόν, σοιχειώδες μὲν δὲ κατ'
αὐτὸν, ποιητικὸν δὲ ἔχον τὸν αἰθέρα. Εἶταροι δέ σέξ εὑδές σοιχέος συ-
νίσαται πειρῶνται δεικνύειν τὸ μικτὸν, εἰ γάρ φασιν σύτινι σοιχείῳ
δρώντων τῷ λοιπῷν αἱ παθητικαὶ ὕδροιντο ποιότητες μικτὸν αὐτὸν τὸ
τοιότον σαφῶς, καὶ ταῦτα σέξ εὑδές δὲ σοιχείος, ἀλλ' εἰς δυνμάται μᾶκλον
ἢ πράγμαται βλέπειν ἐοίκασιν οἱ τοιότοι. ἐπειδὴ γάρ τὸ τοιότον ἐκ
ξηρῆς καὶ ὑγρῆς καὶ θυμῷ, καὶ θερμῇ σωβάτηκοι φανεροὶ ὅτι σέξ εὑδῶν
συμπεπλήρωται σοιχειώδειν, δεῖ οὐκ εἰδεῖν τι προσεχάς μὲν ἀνάγ-
κη ἐκ πώτων τῷ σοιχείῳ σωισαθαι, εἴτε σέξ ἀρχῆς τὰ μεμιγμένα
πάντη κεχωρισμένα ὥστιν, εἴτε μὴ, ἐπειδὴ δὲ τὰ σοιχεῖα εἰς τὴν τῷ μι-
κτῷ σύσασιν πεφύκασιν ἀδιάβατόν δέσιν αὖτε τόπων ἀφέδαι τί τῷ μικτῷ.
ἴκαστα δὲ τῷ σοιχείῳ ἡ σύνεργεια αὐτογκάπτα δέσι περὸς τὴν τῆς μίξεως
πελείασιν, ὥστε μὴ συδέχεθαι δέχα ταύτης περαιωθεῖσαι τὴν μίξην.
διὸ δὴ οἱ Φιλόσοφος μεταξὺ καὶ κοινὸν τίθησι τὸ μικτὸν, καὶ καθ' εἴσω-
σιν ἀλλοιωθεῖσιν τῷ σοιχείῳ γένυνται λέγεται. δηπείκα δέ φασιν
συδέχεθαι σέξ εὑδές σοιχείος καθ' ιωτιναῖν συντίωσιν ἀλλοιωθεῖστος γέ-
γνεδαι μικτὸν, ἀλλοδέσ μὲν, καὶ γάρ ἵδη οἷον ἐν τῷ ὕδατι συεργεία
δέσι τὰ τῷ σοιχείῳ εἴδη, ὅθεν οἱ Φιλόσοφος, μοσχός μὲν τῷ δύστερᾳ
θεῷ ἀφέσεως καὶ φθορᾶς, ἀπαντε τὰ μικτὰ σώματά φουσιν δέσαι τῷ
τῷ μίσει τόπον δέσιν σέξ ἀπαέτων σύγκειται τῷ ἀπλῶν, καὶ προῖων τῷ
τῷ δείκνυσιν ὡς δέσι τοῖς βυλομένοις ἴδειν. εἰςπέπτο δύστερον πότερον τὰ
μεμιγμένα αὐταριγνυθαί δικάμεται, τότο δέ μιδέι καλύπτειν οἷον τέ δέσιν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ἀληθεῖς μὴν, ἀλλ' οὐχὶ ἵκανὸν πρὸς μίξιν. ὅφείλει γάρ τὸ τέ μικτόν εἰ-
δος ἀμίσως ἐκ σοιχείων συγκεῖσθαι, εἰ γάρ ἐκ μικτῆς συσταθεῖ μικτὸν,
ὅτε μὴ τὰς παράπτες ἄλλοιωθεῖσαι ποιότητας συνέβανται αὐτῷ μὴ ὁμοιομ-
ρίας εἶναι ὅτιον τέ μικτόν μέρος, ὡς ἂπει δὴ τῇ συνιστών μικτῇ ἔκα-
στον τῶν παράτην σωζόντων κράσιν, εἰ γάρ οὐ σώζει οὐκ ἐκ τῇ μικτῇ,
(εἰ μὴ τῇ συμβεβηκός) ἀλλ' ἐκ τῇ δὲ αὐτεῖς σοιχείων συγκεῖσθαι τὸ
γεννόμενον μικτὸν νομίζεινται. ὕστερ γάρ δὴ τῇ χρωμάτων μίγνυσαι
μὴ οὐ τὰ πρῶτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ μεταξύ, ἀλλὰ τῇ κράσει τῇ παρά-
των. ἐκ γάρ τέ πυρῥῇ καὶ γίγνεται μεστὶ τάπων ἔτερον χρῶμα
ἄλλοιωθεῖστων ταῦτα τῷ πυρῷ καὶ κυανῷ μέλανος καὶ λακκῆ. Ὅπω τοι καὶ
δὴ τῇ μικτῇ γίγνεται μεστὸν ἐκ διαφόρων σεριπτῶν, ἀλλ' οὐ τῇ δὲ τοῖς
μικτοῖς εἰδῶν, ἀλλὰ μᾶλλον τῇ σοιχειωδῶν ποιοτήτων ἄλλοιωθει-
σῶν. Οὗτοι δὲ τὰ μικτὰ τελεώτερον ἀνεργήσονται ἔτερον ἢ διάφορος
άρμονία τῇ ποιοτήτων αἵτιον ξένη. ὕστερ γάρ ἐκ τῇ αὐτῇ φωνῶν δύ-
χοτέρας καὶ δυσηχοτέρας δύποτελεῖται πολλάκις ὡδὶ καὶ τῶν διάφορον συμφω-
νίαν, Ὅπω τοι καὶ τὰ ἐκ τῇ σοιχείων συγκείμενα ἄλλα ἄλλων εἰσὶ τελεώτε-
ρα. τὰ δὲ οἷς πρὸς ὑδαρ, καὶ ἡ τὰ καττιτέρα πρὸς χαλκὸν μίξις πρὸς
αἴθησιν ἔσται αἱ συμεῖου τῆς ἀληθεῖς μίξεως παρείληπται τῷ Φιλοσόφῳ.

Πότερον ἴσαζυσι ἀπλῶς αἱ ποιότητες ἐν τοῖς
μικτοῖς, ή τοῦ;

Επειδὴ κολαζόμενας τὰς φράστας ποιότητας, καὶ συμαρμοζόμενας ἔφημι δύτοτε λεῖψην τὸ μικτὸν. Ζητεῖν αὖτις πότερον ἵσταζεται αὐται, οὐδὲ; καὶ εἰ ἐνδέχεται ἵσταζεται ἀπλῶς τῷ ποιοτίτων γίγνεσθαι τι μικτὸν ἐν τοῖς ὅσιν, οἱ μὲν οὐδὲ διλοτελεῖς σάρκουτες ἐν τῷ μικτῷ τὰς ποιότητας. δῆλοι γέ εἰσιν ὡκὺ διποφάσκουτες τέλιοι ἀκειβῇ τόπων ἵσταται, ἀλλὰ τοῦτο οἱ τὰς σοιχειώδεις ποιότητας ἐλαττώθαι λέγοντες παντως ἵσταζεν ἐνδέχεται φασι τάπτες ὥν ὁ Γαλιωδός ἔστι τεροίσαθαι ἐν ταῖς χριστεσσι καταλέγων τέλιοι κατ' ἵσταται ψυχομορφόμενοι. λόγοις δὲ τοιύτοις ἐρείπονται οἵς δέσι διωνατὸν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἄγαν τάπτες περιστήκειν ἐνδέχεται τὸ ἵστον καὶ αἴσιον, αἱ δὲ φράσται ποιότητες διποφάσκουται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἄγαν. διώνοται ἀρα ἵσταζεν ἀπλῶς ἐν τῇ μίξει. Δεύτερον ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὡκὺ ἔσιν ἐπὶ τὸ ἄκρον μεταβλῆναι, εἰ μὴ διὰ τῆς μέσης, ἐπειδὴ δὲ ὅτιέν διεξοδούσιμον μέρος ὄρος ἐνδέχεται ψυχέσθαι, καὶ πέρας τῆς μεταβολῆς, φανερὸν ὅτι καὶ τὸ μέσον ὄρος ἔσαι ποτὲ, καὶ διδοθῆσεται τι μικτὸν τέλιοι τοιαύτων ἔχοι ἵσταται. Τέλον διωνατὸν ἔσιν οὐκὶ τῇ φύσει αὐτιμάχεται, ἀλλὰ μᾶλλον ἔστι τελειότητος περόνεσσον, αλ-

λαμέν τὸ κατ' ἴσόπτη μικτὸν καὶ μάχεται τῇ φύσει, ἄρα διωκτόν ἐστι. Τέταρτον ἀφὸς τὸ μέσον πρᾶξις αἴρεται τὰς ἄκρα, καὶ πάντες τὰς τὰ μέσα ἐκπίπτουσι. ἀλλαμέν διδοται τὰ πιάτα, ἄρα καὶ τὸ μέσον. μάλιστα δὲ πάσαις αἱ δύο τὰ μέσα ἀφισάμεναι κράσεις δυσκρατίες πως εἰσιν. οὐδὲν δὲ τῷ μέσῳ ἀκειβήσεται. ἀποτοντος δὲ τοιούτου φύσιν ἐτερῆθεν τῆς ποιαύτης κράσεως. Τέτοιο δὲ καὶ ὁ Φιλόσοφος διποδέχεται τοιούτου φύσιν ἐτερῆθεν τῆς ποιαύτης κράσεως. Επειδὴ γάρ φυσιν εἴρηται τῷ Φιλόσοφῷ τὰ μικτὰ κινεῖθαι κατὰ τὸ δημιουργὸν σοιχεῖον, εἰ δέ τοιούτοις τοιούτην κρατῶν, οὐδὲ τὸ μικτὸν κινηθήσεται. Εἰς δηλυσιν δὲ τῆς δημορίας πάντης δὲν εἰσίναι, ὅτε ἴσαζεται λέγονται αἱ ποιόπτης, οὐδὲ πλάνης ὡς τοιούτην εἴτερας ψευδάλλοι, οὐ κατὰ τοιούτου μικτοῦ φύσιν, καί τοιούτου γάρ οὐ μία τῷ ποιοπτῶν ψευδήχει αὐτόν, ἵση λέγεται ταῖς λοιπαῖς ἀφός τοιούτου μικτοῦ συστασιν ἀρμοδίως ἔχεσσα. οἵ μοι οὖν Σχολασικοὶ τοιούτου πλάνης ἴσόπτης ἀειθμητικῶν εἰώθασι λέγειν, οὐ κατ' ὅγκον. τοιούτου δὲ κατὰ τὸ μικτὸν φύσιν Γεωμετρεικῶν. καὶ οὐδὲ δικαιοσυνῆς. πρῶτον μοι γάρ Γεωμετρεικοῖς τὸ μέσον ἐκ ἀκειβῶς λαμβάνεται, ἀλλὰ τὸ δημιουργὸν μεταξὺ τοῦ ἄκρων οὐ, οἷον τὰς ἑξας τῷ μέσῳ λέγεται εἶναι μεταξὺ τοῦ σύνεα καὶ τεττάρων ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς αειθμητικοῖς τὸ μέσον ἀξιπατησμένως λέγεται, οἷον τὰς ἥτια καὶ τὰς σύνεα τὰς ἑξας μέσον δητοπλάσιν ἀειθμόν, οὐ δὲ κατ' ὅγκον ἴσόπτης τῆς οὐδὲ δικαιοσυνῆς διαφέρει. ὅτι ὡστε τὰ σαριζόμενα βάρη ὀφείλει ἀκειβῶς ἴσοβαρη εἶναι, ἵππω τοιούτου κατ' ὅγκον ἴσόπτης δὲ τελέων εἶναι, καὶ πάσις ἀμοιρῆσαν ψευδόβολης καὶ ἐλλείψεως. πάλιν δὲ ὡστε οὐδὲ δικαιοσυνῆς νευριπόδας λέγομεν, δηλεῖται ἐκάστω δηδιδοται τὸ εἰκός. εἴτε πλέον εἴποι, εἴτε ἐλαττον. ἵππω καὶ τοῖς ποιόπτησι σώζεται οὐ κατὰ δικαιοσυνῆς ἴσόπτης. εἴτε ψευδεχουσῶν, εἴτε μὴ, εἰ μόνον ἀριθμός τῆς τοῦ ἔχοντος φύσει, καθ' οὓς σημασίαν ἀκειβήσεται οἷον οὐ τὸ Σωκράτεις κράσις. οὐχ ὅτι τῇ ἀληθείᾳ τοιάδεξιν, ἀλλ' ὅτι τῇ αἰθρωπείᾳ φύσει ὃποιοσύρμοσαι. Τέτων ἐν ἵππων ἀδικάτον φαμέν κράσιν γνέονται κατ' αειθμητικῶν ἴσόπτης οὐχ ὅτι ταῖς ποιόπτησι τοῦ σοιχείου μάχεται, αὐτας γάρ αἰμάρηνται τοῦ δημιουργοῦ αὐτὸν μέρει τῆς διεξοδούσεως ὑφίσαδαι διώνται. ἀλλ' ὅτι ἀδικάτον ἐξίτε τοιότον εἶναι μικτὸν, ὡς γε παρανεῖ σαφῶς ὁ Φελόσοφος, ἀφότῳ πρῶτον μέσεως καὶ φθορᾶς, μορίῳ περὶ λέγων. Οὐτοῦ ταῦτα δὲ ταῖς διωμέσιν ἴσαζη πως τοτε μεταβάλλεται μὴν εἰς τὸ κράσιν ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως, οὐ γίγνεται δὲ θάτερον, ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ κοινοῦ. μορίῳ δὲ μεταβάλλεται. Γάρ μὴ γάρ ἀνυπάρχει πᾶσι διότι τὸ ἐκαστον εἶναι μάλιστα καὶ πλεῖστον σὺν τῷ σίκειῳ τόπῳ. ἐπειδὴ

οιώ ἔξι αὐάγκης τὸ μικτὸν σύτινος σοιχεῖς χάρφ γίνεται τὰ τοιάτα πλέον ἢ ἐπέρι μεθέξει, ὅτε λυμάνεται τὸν ἀκειβῆ ἵστηται. Εἴτι δὲ ἡ εφόρωπος τῇ μετεώρων συνίσαδαι φησι τὸ μικτὸν τῇ ποιητικῷ ὑπερβαλλόντων τὰ παθητικά. καὶ Φ. τῇ μῇ τὰ Φυσικά, μοσχόν καὶ τὸ μεταξὺ ἐκ τῇ ἀκρων συγκεῖται διδάσκει, τὸ μὴν μᾶλλον, τὰ δὲ ἄττον μετέχον. Τέτον οιώ σκεπα ἀδιωτάτον τι μικτὸν ὑπάρχειν ἀκειβῶς ἴσταζομένας ἔχον τὰς εφόρωπες ποιότητες, οὐ δὲ τῷ ξερόν τῆς μετέχεις καὶ κατὰ πάροδον τὸν τοιαύτην ἵστηται γίγνεται πλεῖτες λόγοι δεικνύεται, καὶ μάλιστα ὃς αἰωτέρω εἰρίκημεν. ἀδιωτάτον γάρ δέ τις τὰς ἔπειρος εἰσαγάγει, τοῦ μὴ δέ τὸ μεταξύ ποτε φρουρήμας. εφόρος δὲ τὰς ἔξι ἀρχῆς αὐτιπίπτοντας λόγυς ράδιον δέσιν ἀπαιτήσαι, ταῖς μὲν γάρ ποιότησιν ὥστε τὸ μᾶλλον ηὖτε τὸ ἄττον τοι τοῦ τὸ ίσον καὶ αἴσον προστίκεν φαμέν, καὶ γίγνεται ποτὲ κατὰ πάροδον ἀλλ' ἀδιαμένει. δέ γάρ δεῖ τι κρατεῖν οὐ τῷ μικτῷ ἵνα κατάγε τὸ κρατοῦν οὐδετερού τόπῳ ὑπάρχῃ, καὶ πινῆται κίνησιν ὀρεσμάτων. Εἴτι δὲ εἴρηται ὅτι ἐνδέχεται οὐ τῇ διεξοδοῦσαι τὸν ἀκειβῆ γίγνεται ἵστηται, τὸ μὲν διαμέσον δὲ πλέον, οἵτις λόγοις δέδειται διφέλειν τὸν τῇ σοιχείων ἐπικράτησιν ἔχει οὐ τῷ μικτῷ. Εἴτι δὲ εἴρηται τίνος σόεκοι οὐχ οἶον τέδειν ὑπάρχειν τὸ τοιότον μικτόν. διμοίως φαντρόν δέσιν ὅτι ἡ ἀπλῶς ἀκειβής κράσις ἀπελεία δέσι εφόρος γε τὸν τὸ μικτὸν φύσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πολέμιος. εφόρος δὲ τὸν Αἰγαίοτελας λέξιν εἰρίθω ὅτι ἡ ἀφή δικρατερά λέγεται οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ εφόρος γε τὸ λοιπὸν παῖτε μέρη, ηὖτε ταῦτα μὴ ἄλις περὶ τῆς προπεθείσεις απορίας.

Πότερον ἐνδέχεται εἶναι μικτὰ τῇ σοιχείων Βαρύτερα, ή Ψυχρότερα, καὶ διατί τινα δυσκόλως μίγνυται;

Επειδὴ ἐκ τῇ μικτῇ συνίσαδαι τὰ μικτὰ εἴρηται λάτινα τὸν ἔχει ποιότητα τοῖς σοιχείοις αὐαφέρεδαι προστίκει. πῶς οιώ διωτάτον δέσι βαρύτερα γῆς ὑπάρξαι μικτό. οἶον δέσι μόλυβδος καὶ χυστὸς, ἐχεῖν γάρ αὐτὸν γῆς ἄττον βαρέα γίγνεται ταῦτα ἐπιμιθύτος πέρος ηὖτε πυρός, ἀλλ' ἔτοι δέσι ἰσοβαρῆ, τὸ δὲ μᾶλλον εἶναι βαρέα ὅλως ἀχώριτον νῷ, διμοίως δὲ θαυμάζειν ἐπεισι τινὰ τῇ μικτῇ ὕδατος ὅντες ψυχρότερα, οἶον εἰσι τὰ καὶ ψυχρότητα διληπτέα φάρμακα, οἶον Μαδραγύρρων ηὖτε Οπιον. τὸ γάρ εἶδος τὸ μικτὸν ὅπερ σόοις αἰτιῶνται ἐνιχύειν τὸν βαρύ-

πτε, ή θυγόπτε, όχι οιόν τε δοκεῖ βαρύτερον δότοτελεῖν τι τοῦ ὅτε ὁν γεγένηται διμοειδῶν ἐσῶν τούτων ποιοτήτων ταῖς ἢν τοῖς σοιχείοις. ἔπειτα δέ φασιν ὅτι χρυσὸς γῆς δέσι βαρύτερος τῆς ἢν ποσὶν, ἀλλ' εἰ τῆς ἢν βάθει. τῆς μὲν εἰλικευμῆς ὑπάρχεστις, τῆς δέ νοθοδείστις τῷ γετηνόματι τοῦ ἑπερούχου. ἀλλὰ τάτοις εἰ συμμαρτυρεῖ ή πεῖρα, εἰ δέ ή ἐκ βαθυτάτης κατώρυκτος γῆ βαρύτερα δοκεῖ τῆς δηλιπλῆς πολῆς, ἵσως μᾶλλον διπλείνατο τις ὅτι γῆ καθαρὰ πρὸς αἴδολος ὥκτε εἶναι ἢν τῷ παντὶ. ὡσαύτως δέ υδωρ, ἀλλὰ μέμικται αἱλίλοις, ὅθεν δίδοται μὲν μέταλλα βαρύτερα τῷ γεώδεις τάτη σώματος, ἀλλ' εἰ τῆς εἰλικευμῆς γῆς. ὁ δέ δότο τοῦ διλιπτείων φαρμάκων ἐλέγετο, ἀληθές μὲν ὅτι θυγόπτει κτένησιν, ἀλλ' οὐχ ὅτι πλείων δέσι τῆς ἢν υδατι τῷ καθαρῷ, ἀλλ' ὅτι συγκρατεῖστα ταῖς λοιπαῖς ποιότησι ἐναντίωσίν τινα ἐκ Διαμέθυ παρείλιφε πορὸς τῶν τῆς αὐθρωπίας φύσεως κράσιν. σημεῖον δέ τῷ μὴ τὸ οὐ θρήσει υδωρ εἰλικευμές ὑπάρχειν, τέτε αἱλίλα καὶ ὅτι θρηπτικὸν δέσι, τὸ δέ σοιχειακὸν υδωρ εἰ βέφει. εἰ δέ τις τῶν αὐτίαν ἀπαιτεῖ, διὸ λῶ ή θυγόπτεις δρασικωτέρως γίγνεται μηγῆσα οἷον θερμότητι, δημητηρίῳ μυσκίνιτον ἕστιν ἀχήματι τῷ θερμῷ φέρειται ρῶν. ὅτι δέ εἰσὶν αὖτες τοῦ θυγόπτεων θατέρα μᾶλλον, ή ἐπέρα αὐτίκενται φανερὸν, πά τοι γάρ ιώδη τισιν εἶναι οἵς γίγνεται βοφή. ἐκεῖνο δέ αἴξιον δόπορίας τίνος ενεκυ τὸ ἢν τοῖς ζώοις ιώδες αὐτὰ τεῦται εἰ λυμάνεται; εἰ γάρ παντη τῶν διλιπτείων ἔχει ποιότητα, ἀλλ' αὐτίνε τοῦ μερῶν, τὸ δέ λοιπὸν απαντεῖται εἰσέρηται. ὡς τάτης ἀνίκανος δόπογδέδειται, μάλιστα δέ καὶ οἵς αὐτιδέπτῳ θῶνται, καὶ τῆς ἐκ τοῦ διλιπτείων κλύμης ἐκνιπτικῷ. ή ὅτι ή φύσις τῷ κακίσιῳ σωμέζολξε τὸ ἀεισον, ἵνα διορθοῖ τῶν τοῦ δρυμύτων, καὶ μὴ κάμπτηται πορὸς τὰς δηλιβολάς. ὅθεν οἱ πάνω τῇ τοῦ τεχνητοῦ χρυσῆς ζυπῆσει προσκαρτεράντες τῶν διαίρεσιν μηχανισμοῖς τοῦ ποιότητον μερῶν ἢν τοῖς φθοροποιοῖς ζώοις, τὸ μὲν ἢν τοῖς τοῦ Βασιλέων δόποτεστι παρείσις, θαίστις ὡς διονυσται ἀκαπνορόήτη διακονικὸν ὑπάρχον. τὸ δέ διατέμνεσιν δηλιπτείων, καὶ υγείας ἢν τοῖς μάλιστα πολὺ ποιοτικῶν. εἰ δέ μηγύριμα δρεῖται εἰς μικρὰ κατακερματίζειται, καὶ αἱλίλοις πολλατίθειται. ὅπως αὐτὸς δρῶσιν εἰς αἱλιλα ρῶν, καὶ τοι εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ τοιαῦτα δυσκόλως μίγνυται, μηδέτε δέ δηλιπλὸν σώζεται θεραπεύμα. πά τοι γάρ γλίσκα διατμηθεῖται σωστεται μᾶλλον οἵς πολλάκιςται. τότε δέ δῆλον εἶσαι, εἴγετις υδατι τέφραν δημιέξας πολλὰ πυρὶ ἔλαιον δηλιχέει. μίγνυται γάρ ἀκειβῶς τὰ τοιαῦτα πορὸς αἴδη-

σιν, διατηρήσεις τῆς τέφρας, οὐδὲ οὐδὲ τῷ πατέρων ἴκανός εἴησθαι.

Τίς ὁ περὸς ὃν ὄρος τῆς μίξεως.

Επειδὴ τινὲς διατηρήσαντες τῷ σοιχειωδῷ εἰδῶν τὰς ἐν αὐτοῖς ποιοταῖς, ηγάπε τινὲς μὴν τάτους σύναστιν κρᾶσιν φασι, τινὲς δὲ τῷ εἰδῶν μίξιν, λόγοράσι πότερον τοῖν μυσοῖν ὄρη φρόντος ὃν ἔχει λόγον. οἵμεῖς δὲ δῆλον βραχίων εἰπωμένον ὅτι οὐ κρᾶσις ηγάπε αὔριονία τῷ ποιοτήτων ὄρος ξενία μίξεως ταῦτας εἶδον νομίζοντες τῷ σοιχείων. τότο δὲ οἷλοι καὶ δὲ λόγοδοθεῖς οὐδὲ τῷ Φιλοσόφῳ διχοτομεῖς. Μίξις γάρ εἴρηται τῷ μικτῷ αἰλοιωθεῖτων σύναστις, οὕτω οὐ τῷ σοιχειωδῷ ποιοτήτων κολαθειστῶν σύναστις ὄρος δῆλον τῆς μίξεως. Εἰτε δὲ ὄρος δῆλος μίξεως τὸ τῷ μικτῷ εἶδος, εἶδος δὲ τοῦ μικτοῦ τῷ ποιοτήτων κρᾶσις, ἀρα τοῦ ὄρος. εἰδέτις εἴποι ὅτι δὲ Φιλόσοφος διακείνει τινὲς μίξιν τῆς ψυχέσσεως τῷ μικτῷ, λόγοδοθεῖα μὴν, εἰ λόγῳ τινὲς τοιαύτην ψυχέθαι διάκεισιν φασιν, απαντανθεῖα δὲ εἰ αἴλλως πως λέγοσιν.

Αὐτοκεφαλαιώσις τῷ περὶ μίξεως λεγορύθμων.

ΤΗν μὴ οὐδὲ μίξιν ψυχέθαι τῷ ἀπερογύμνῳ μορίων τινὲς δημοφανέστεροι σωζόντων τινὲς ἑαυτῷ μεχανεσμόντες αἰτοπάτατον. δροίως δὲ ηγάπε τὸ κυρναῖσθαι δύματα διὰ σὸλων αἰλλήλων χωρέντων τὰ πρῶτα σώματα. πολλῷ δὲ μᾶλλον αἰτοπος οὐ δέσις τῷ εἰσαγόντων τὰ ἀπειρά σώματα φύγει μεγέθει διαφέροντα, ηγάπε τῇ ποικιλίᾳ τινῶν περιπλοκῆς τινὲς μίξιν ἐκθεύτεται. οὐ γάρ αὖ μίξιν τινὸς δὲ τοιαύταις δόξαι διδάσκουσιν, αἰλλὰ περιττεῖσιν. σωζόσται γάρ τὰ μέρη τινὲς οἰκεῖαν αὐτῷ φύσιν ήν εἶχε φρότερον, οὐ δὲ μίξις ἐν τῇ αἰλλοιώσει καὶ σύνσει τῷ μεκραμμάτων ψέψικον. οὐδὲ μιδσὺ μόριον τῷ πράματος ἀμικτον ἔναιε τινὸς τῷ σωμάτων οὐδὲ ἀν τὸ μεκραμμάτον, καί τοι γε τινὲς τῷ πάλαι τινὲς μίξιν μὴν εὐ εἰδότες ὅτι καθ' σύναστιν διφέρεισθαι τῷ αἰλλοκραμμάτων μορίων, δῆλον δὲ τινὲς φρεσὶν αὐτῷ περιελημμόντες περιττεῖσιν οὐδὲν μεμάμψοι δισμόντινα τῷ μιγμάτων σωματίαν, πνόματί τινι δῆλον πάσης ζσίας διέποντι κέχρισται. οὐ τινὲς σωστοὶ αὐτοιδέασι τῷ κυρναμμάτων μορίων τὰ αἰτοπάτατα φάσκοντες, πῶς οὐδὲ εἴπει μινατὸν ζσίαν σωματικοὺς διέσθαι δι ζσίας; πηγόσται οὐδὲ οὐδὲ ζοικεῖοι οἱ τοιεῖτοι τινὲς τοῦ δέσιος καὶ κυκλοφορητικῶν σώματος μεμάμψιν, οἵτις τῇ διέλεγει ηγάπε αἴδειψ κινήσει περιέχει καὶ σωζει τινὲς σύνλον καὶ παθητικὴ ζσίαν. τῇ δὲ αἴλλοτε

ἀλλοίᾳ οὐσίᾳ τὸ ἔν οὐρέσει ηγή μεταβλητὸν σῶμα: τὰς τάτις μεταβολὰς, καὶ μετασιχοιώσεις ἀπεργάζεται, σὺνα μὲν ἐν ταῖς τέσσερες τὰ μεταβολὰς σωζεται ὅμης, ἔτερον δὲ δῆλος τὰς τρίτης ἀλληλα διαιρούνται τῇ μεταβολῇ, καὶ συμπάθειαν, καὶ κοινωνίαν τῆς ὑλῆς. δέ τοις αὐτίας τὰ μηγνύμενα σωμάτια ἀλλήλοις συνάπτεται μὴν τοῖς φύσικοις μέρεσι τῇ τῆς ὑλῆς κοινωνίᾳ. σωτερίζεται δέ καὶ τῇ τῆς ποιότητος εἰς ἀλληλα διασύστηται. τὰ δῆλα καράμηνα ἀλλήλοις σώματα αὐτοπάρχει ὑπ' ἀλλήλων. ηγή μήνυται τῆς τῆς φύσικοις μεταλαβόνται ποιότητος. Τέτων ὅμως ἀγνοεμένων τοσαῦται παρίσομνα εἰς Φιλοσοφίαν οἱ πάλαι. δέ δὲ Αἰγαίοτελης σωτόμας μὲν, κομψῶς δὲ τὸν περὶ μίξεως λόγον στατεῖρε, Πρῶτον μὴν δεισαμνοστίνα μήνυνθαι ἀλλήλοις διώγαται. ἐπειδὴ γάρ οὐ μίξεις τῇ καθ' ἑαυτὸν ὑφεστάσαι πεφυκότων ἔστι. διδούσῃ τὰ μηγνύμενα χωρίζεται πάλιν οἷα τε ἔσιν. ὡς ἄπειρος δὲ καὶ τοράτον καὶ καθ' ἑαυτὸν ὑφεστάται, Θαυρόν ὅτι πέφυκε καθ' ἑαυτὸν ὑπάρχειν τὰ μήνυνθαι διώγαται. τοῦτο δὲ ανάγκη ὑσίας εἶναι, χωρὶς γάρ ὑσίας οὐδὲν μήνυνθαι διώγαται. ὅτι δέ πάθη πάθεσι μήνυνθαι λέγεται, οὐδὲ τοῖς ἀντιστοιχοῖς πάθη, ὥστε Αὐταξιγόρας ὡς δρεῖσθαι ἐλεγέποτε πάντα τὸ πᾶσι μημίχθαι, ὑσιῶν τοίνυν ὕστι μίξεις, τῆς δὲ ὑσίας διχῇ διαιρεμένης, οὐδέτερον μέρος πέφυκε μήνυνθαι καθ' ἑαυτὸν, οὐτε γάρ τὸ εἶδον καθ' ἑαυτὸν μήνυνθαι, οὐ διώγαται χωρὶς ὑλῆς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ οὐ ὑλη μηκτὸν μὴ χωρὶς εἴδεις ὑπάρχεσσα, τὰ δὲ μηγνύμενα καθ' ἑαυτὸν ὑφεστάσαι ἐνδέχεται εὑρίσκεται. ἐπειδὴ τοιγαρέν τότε τὰ πάθη καθ' ἑαυτὲ, οὐτε οὐ ὑλη, οὐτε τὸ εἶδος χωρὶς ἐπέρι θάτερον μήνυνθαι, μηκτὸν εἴη ἀν μόνον τὰ τοιαῦτα σώματα, ἀλλ' κατ' ιδίαν ὑφεστάσαι διώγαται, τοῦτο δέ τοτε τὰ τοιαῦτα σώματα, ἀλλ' εἴτε τορδοὶ τῷ χωριστὸν ὑπάρχειν τὰ μηκτὸν διφείλεται ποιητικά καὶ παθητικά ὑπάρχειν ὑπ' ἀλλήλων, κοινωνεῖν γάρ ανάγκη τῆς τῇ φύσικοις ποιότητος τὰ μηγνύμενα, κοινωνεῖ δέ δῆλος τῆς εἰς ἀλληλα παθητικῶν καὶ δράσεως. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τυχόν εἰς τὸ τυχόν ποιεῖ, οὐδὲ τὸ τυχόν πάρχει τόπον τὸ τυχόντος, ἀλλὰ πάρχει μόνον τὸ ἔναυτίον τόπον τὸ ἔναυτίον, καὶ ποιεῖ τὸ ἔναυτίον εἰς τὸ ἔναυτίον, ανάγκη τὰ μηγνύμενα σώματα ἔναυτία εἶναι, ἔναυτία δέ αὐτὸν τὸ πάντως ἐπέρα, οἷον γλυκὺ καὶ χῶμα, ηγή γεαμπή ηγή λακότης, τοῦτο γάρ οὐδὲν διτίθεν ὑπ' ἀλλήλων πάρχει, ἀλλ' οὐτα τὸ αὐτὸν οὐτε πλεῖστον ἀλλήλων διέσπει, τοιαῦτα δέ τοτε, τὰ τὰς αὐτιὰς ἔχοντας ὑλης, ὅτι τὸ ἔναυτία λέγεται οὐτα τὰς ψυχεμένης ἀλλήλων εἰσὶν ἔξωθεντικά. Τέτων ὅτι ἔντων τόπως, Θαυρόν ὅτι τὰ καλέμηνα τοιχεῖα, Γῆ, καὶ Ταύρος, καὶ Αἴρη, ηγή Πύρ μήνυνθαι πέφυκε. τὸ γάρ κυκλοφορητικὸν σώμα δῆλο τὸ μὴ παθητικὸν εἶναι ἀμικτὸν τοτε, τὰ δὲ εἰρημένα τοιχεῖα ποιητικά ηγή πα-

θητικὰ ὑπὸ ἀλλήλων ἔστι τὰς μὲν ὕλεις ἔχοντας τὰς αὐτές, καὶ δὲ τὰ
εἶδοι μιακείμενα ἐναντίως περδεῖς ἀλλήλα. τὰς μὲν γάρ πυρὸς διαφορὰς, καὶ
τὸ τέλεστον τὸ Θερμὸν καὶ ξηρόν· πέρος δὲ τὸ εἶναι καὶ τὸ εἶδος τὸ Θερμόν
καὶ υἷερδύ, τὰς δὲ ὕδατος τὸ Φυγόν τοῦ ὑγρόν· γῆς δὲ τὸ Φυγόν καὶ ξη-
ρόν. πάντα δέ τὰς περδεῖς ἀλλήλα ἐναντίωσιν ποιοῦνται τὰς εἰς ἀλ-
λήλα μεταβολάς. Θαυμαστίως οὖν ὅτε τῆς φύσεως καὶ φθορᾶς ἕστιος
διποδίσογας τελεῖ τὸ Φιλοσόφης καὶ ὁ τῆς μίξεως λόγος. κοινὸν μὲν γάρ
κατ' αὐτὸν ὥστε μιακείμενον ἐναντίερται τοῖς ταῖς ἀλλοῖς λόγοις, καὶ τῆς εἰς ἀλ-
λήλα τῆς συγχέισαν μεταβολῆς. διδειγμάτων, ὃ καθ' εαυτὸν αὐτίδεον ἐν καὶ
ἀδιάφορον περδεῖς οὐτιναῦν εἰδικεῖ ποιότητα. δέ τοι γίγνεται τὸ κρατῶντος.
ὅπερ δέ τοι ποιεῖται μιακείμενος τοῖναντία τὸ περάτη καὶ πάντα τὰς αἰδησεσιν
διμολογούμενα τῷ τοι κοινῷ μάχεται ὥστε μιακείμενόν, ἵνα θάτερον διποβλη-
θεῖται. θάτερος κρατήσῃ, καὶ περιεχότας, καὶ τοι κοινὸν ἴδιον ἀπεργάση-
ται. τοι γάρ τοι ὅταν τῇσι ἐναντίωσιν ἔχοντα τὸ πλεονάζον δὲ τοσαῖτον
ἴχυσην ὡς διποβάλλον τὰς αἰτιεμένους ποιότητας μεταδῶν εἴσιται τῇ υ-
ποκείμενῃ ὕλῃ, τότε τὸ μὲν διποβάλλον εἶδος φθείρεται λέγεται, γί-
γνεται δέ τοι εἰς ὃ μετέβαλε νέην ὕλην, καὶ ταῦτον τὸν ἕστιον πάσαι γί-
νονται αἱ φύσεις καὶ φθοραὶ τῇσι ποιητικῶν καὶ παθητικῶν, περδεῖς ἀλλή-
λα, οὐ γάρ φύσεις τῇσι ὅλες εἰς ὅλον ἔστι μεταβολὴ, ὅταν δέ ἐκ δὲ το-
σαῖτον ἴχυσην θάτερον τῇσι ἐναντίων, ὡς τῆς ὕλης ὅπεραθεῖσαι τὸ προ-
πάρχον ὅλον εἶδος. ἀλλὰ τί μὲν ἐλαττώτη τὰς αἰτιεμένους ποιότη-
τα, τί δέ καὶ ἐλαττωδῆ ἀμφόπερα σωζόμενα καὶ σωιλθόντας κράσιν
ποιεῖ τῆς τοικείας μεθισάμενα ποιότητος, καὶ τῆς ἐναντίας μεταλαβόν-
τα. κοινὸν μὲν οὖν κράτει τὸ φύσεις τὸ τὰς ὥστε μιακείμενος ὕλεις δι-
κτικεῖ τῇσι ἐναντίων, ἴδιον δέ φύσεως μὲν τὸ τέλεον μεθισαθεῖ, καὶ
μεταβάλλειν ἐκ τῆς ἐναντίας εἰς τὸ ἐναντίον, κράσεως δέ τὸ μὴ τέλεον
τῆς εἴσιται φύσεως ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ μέχρι τάπιον μόνον ἔως αὐτῇ τῇσι ποιη-
τικῶν ἐκάτερον διποβάλλον τὰς τῆς ἐναντιώσιως ὑπεροχήν μίαν κοινεῖ
κατ' ἴσοτητα φύσην ποιότητα ὃν τῇσι ὥστε μιακείμενῃ ὕλῃ ἐκ τῆς τῇσι ἐνα-
ντίων εὑώσεως. ὅταν τοίνυν ἀλλήλοις πλείω σωιλθῇ τινὰ σώματα
ποιεῖν καὶ πάρχειν ὑπὸ ἀλλήλων διωάμενα, μὴ ψερέχονται δέ κατὰ τὰς
ἐναντιώσεις ὑπὸ ἀλλήλων, ὡς εφθείρεται οἶον τε εἶναι, τότε ἀλλοιωθεῖ-
ται καὶ κεκοινωνικόται καὶ τὰς ποιότητας μίγνυθε λέγεται, μὴ γάρ ἴσο-
κρατῆ ὄνται, ἀλλὰ τὰς διωάμεσιν ψερέχονται θάτερος θάτερος γίγνεται
πάντα, ἴσαζονται δέ τὰς ἐναντιώτεσιν, αὐτιδρᾶ μὲν τὸ πάρχονται, αὐ-
τιπάρχει δέ τὰ ποιότηται, καὶ διμοιωθεῖται περιστατικές ἀπανταὶ ἀλλήλοις εἴησι
παυόμενα τὰ ποιεῖν. διὸ δὴ παῖ τὸ γεγονός ἐκ κράσεως διμοιομερές ἔσται,
ὅτιεν γάρ μέρος τὰς αὐτὰς τῷ ὅλῳ ἔχει ποιότητας. τοι γάρ τοι τῇσι

σοιχείων εἴδη σώζεται μεν ἐν τῷ μικτῷ τὰ αὐτὰ τῷ παρβολῶν ἀφαιρεθέσθαι, γίνεται δὲ πάλιν ηγετική χωρίζεται τὰς υποροχὰς αὐταλαβόντες, ὡς ἐκ τῆς κράματος γίγνεται τὰ σοιχεῖα κατὰ τὴν τελείωτας αὐτῷ, ἀλλ' ως πάντως, ἢ γάρ ἔχει τι φυρυγικὸν, ἀλλὰ τὸ τῷ μικτῷ φθαρτικὸν αὐτιον γίγνεται τῆς τόπου δημοχωρίσεως, αὐτοῦρροπα γάρ ὄντε, τῆς σίδητος ηγετικής δημοιότητος αὐταραθείσης, τὰ μεν καφότερα δῆποτε πολὺς απόδει, ταχαρές δὲ τὰ βαρύτερα, φερόμενα δὲ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἔκαστον τόπου τελειώται καὶ τὸ εἶδος αὐτῷ, καὶ πάντη μεν οὐ μίξις γίγνεται. συνεργεῖ δὲ πρὸς πάντα τὸ τῷ μηγνύμενα διδιάριττη τυγχανεῖν, τὸ γάρ ἑαυτὸν διδιάριττον σύντικον ἐπέρι μᾶλλον, ὅταν ὁταράσσον διαρέπαι τῇ καὶ μικρὸν πρὸς ἀλλήλα φέρεται σύχερέτερον αὐτιπάρχοντα οὐπ' ἀλλήλων παχέως σότι γίγνεται σώμα κατέπε τὴν τὸν ποκειμόνα συνέχειαν, ηγετική τὴν τῆς ποιότητος κοινωνίαν, ὅπερ συνεργεία μεν εἰδούσῃ τῷ μηγνύμενον, ἢ γάρ τέλεα σώζει τὰ πάτων εἴδη, δινάμει δὲ πάντα. σώζει γάρ κεκολασμένας τὰς διωάμεις ἐκείναν, ηγετικαὶ παντελές φύεσις, ἀλλὰ προδίκης πρὸς τὴν προτέραν τελείωτας. διὸ δὴ φθείρεται ράσσον, καὶ μεταβάλλει τὰ μικτὰ τῷ ἀπλῶν συμάτων, τὰ γάρ ἐν αὐτοῖς μέρη διὰ τὴν συμπάθειαν αὐταρέχει παχέως πρὸς τὴν οἰκείαν φύσιν. καὶ πάντα μεν ὡς ἐν κεφαλαίῳ περὶ μίξεως ἴκανῶς εἰρίσθω.

Τέλος τῆς περτὸν Βιβλίου.